Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

4. oktober 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions egne indtægter – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – forordning (EU) nr. 1303/2013 – artikel 2, nr. 36) – begrebet »uregelmæssighed« – artikel 143, stk. 2 – skade, der påføres Unionens budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift – fastsættelse af den sats for finansiel korrektion, der finder anvendelse – tabel over faste korrektionssatser – proportionalitetsprincippet«

I sag C-175/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo, Bulgarien) ved afgørelse af 8. marts 2023, indgået til Domstolen den 21. marts 2023, i sagen

Obsjtjina Svisjtjov

mod

Rkovoditel na Upravliavasjtjija organ na Operativna programa »Regioni v rastezj« 2014-2020,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, N. Piçarra (refererende dommer), og dommerne N. Jääskinen og M. Gavalec,

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– den estiske regering ved M. Kriisa, som befuldmægtiget,

– Europa-Kommissionen ved D. Drambozova og J. Hradil, som befuldmægtigede,

* Processprog: bulgarsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 36), og artikel 143, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Obsjtjina Svisjtjov (Svisjtjov kommune, Bulgarien) og rkovoditel na Upravliavasjtjija organ na Operativna programa »Regioni v rastezj« 2014-2020 (chefen for forvaltningsmyndigheden for det operationelle program »Regioner i udvikling« 2014-2020) (herefter »forvaltningsmyndigheden«) vedrørende en afgørelse, hvorved sidstnævnte pålagde denne kommune en finansiel korrektion som følge af en tilsidesættelse af reglerne for udpegelse af en tilbudsgiver i forbindelse med tildelingen af en offentlig kontrakt.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 1303/2013

3 Det fremgår af 120. betragtning til forordning nr. 1303/2013, at »[f]or at sikre retssikkerhed for medlemsstaterne bør der fastsættes særlige ordninger og procedurer for medlemsstaternes og [Europa-]Kommissionens finansielle korrektioner vedrørende fondene [...] under overholdelse af proportionalitetsprincippet«.

4 Forordningens artikel 2 med overskriften »Definitioner« fastsætter følgende i nr. 36) og 37):

»I denne forordning forstås ved:

36) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af EU-retten eller national lovgivning vedrørende dens anvendelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af [fondene], der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet

37) »økonomisk aktør«: en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra [fondene], med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed[.]«

5 Den nævnte forordnings artikel 143 med overskriften »Medlemsstaternes finansielle korrektioner« bestemmer følgende i stk. 1 og 2:

»1. Medlemsstaterne har i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner og for at søge inddrivelse. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være berørt.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. Finansielle korrektioner består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag til en operation eller et operationelt program. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene [...] og foretager en forholdsmæssig korrektion. [...]«

6 Samme forordnings artikel 144 med overskriften »Kriterier for finansielle korrektioner« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved hjælp af gennemførelsesretsakter ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et operationelt program [...], hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

[...]

b) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 143 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke

[...]

Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle uregelmæssigheder og tager hensyn til, om en uregelmæssighed er systembetinget. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af uregelmæssighederne med udgiftsvirkning for fondene [...], anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiel korrektion.

2. Når Kommissionen træffer afgørelse om en korrektion, jf. stk. 1, overholder den proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er konstateret ved det operationelle program.«

Kommissionens retningslinjer af 2019

7 Det følger af punkt 1.4 i Kommissionens afgørelse C(2019) 3452 final af 14. maj 2019 om retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, der finansieres af Unionen, som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud (herefter »Kommissionens retningslinjer af 2019«) med overskriften »Kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelse af en forholdsmæssig korrektionssats«, at »[...] når det på grund af uregelmæssighedens art ikke er muligt præcist at kvantificere den finansielle virkning, men uregelmæssigheden som sådan kan have en indvirkning på budgettet, kan Kommissionen beregne størrelsen af den korrektion, der skal anvendes, under hensyntagen til tre kriterier, nemlig uregelmæssighedernes art og betydning [...] og det økonomiske tab for fondene. Dette indebærer, at finansielle korrektioner, der foretages

på grundlag af en tabel over faste satser, der er indeholdt i afsnit 2 i disse retningslinjer (5%, 10%, 25% og 100%), er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette berører ikke den omstændighed, at der ved beregningen af det endelige korrektionsbeløb, der skal anvendes, skal tages hensyn til alle den konstaterede uregelmæssigheds kendetegn i forhold til de elementer, der tages i betragtning ved fastsættelsen af denne faste sats [...].«

Bulgarsk ret

8 I henhold til artikel 70, stk. 1, nr. 9, i Zakon za upravlenie na sredstvata ot evropejskite fondove pri spodeleno upravlenie (lov om forvaltning af midler fra europæiske fonde ved delt forvaltning, DV nr. 101 af 22.12.2015, titel ændret – DV nr. 51 af 1.7.2022) i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (DV nr. 52 af 9.6.2020) (herefter »ZUSEFSU«), »[kan d]en finansielle støtte fra de [europæiske struktur- og investeringsfonde] annulleres helt eller delvis ved en finansiel korrektion på grund af en uregelmæssighed, der udgør en tilsidesættelse af reglerne om udpegelse af en tilbudsgiver som omhandlet i kapitel 4, begået ved en handling eller undladelse fra støttemodtagerens side, som skader eller vil kunne skade [de europæiske struktur- og investeringsfondes] midler«. ZUSEFSU's artikel 70, stk. 2, bestemmer, at »[d]e tilfælde af uregelmæssigheder, der giver anledning til finansielle korrektioner i henhold til stk. 1, nr. 9, skal angives i en retsakt udstedt af ministerrådet«.

9 Artikel 1, nr. 1, i Naredba za posotjvane na nerednosti, predstavljavasjtji osnovania za izvarsjvane na finansovi korektsii, i protsentnite pokazateli za opredeljane razmera na finansovite korektsii po reda na Zakona za upravlenie na sredstvata ot Evropejskite strukturni i investitsionni fondove (bekendtgørelse om uregelmæssigheder, som begrunder anvendelsen af finansielle korrektioner og de procentsatser, der anvendes til at fastsætte størrelsen af de finansielle korrektioner i henhold til lov om forvaltning af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde ved delt forvaltning (DV nr. 27 af 31.3.2017), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »bekendtgørelsen«), fastsætter »de tilfælde af uregelmæssigheder, der består i tilsidesættelser af reglerne om udpegelse af en kontrahent i henhold til [ZUSEFSU's] fjerde kapitel, som skyldes en handling eller undladelse fra støttemodtagerens side, som skader eller vil kunne skade de europæiske struktur- og investeringsfondes [...] midler, og som udgør grunde til finansiel korrektion i henhold til [ZUSEFSU's] artikel 70, stk. 1, nr. 9«.

10 I medfør af bekendtgørelsens artikel 2, stk. 1 og 2, er de uregelmæssigheder, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, og de satser for finansielle korrektioner, der finder anvendelse herpå, anført i bilag 1 til denne bekendtgørelse, herunder dem, der er begået inden ikrafttrædelsen af loven om offentlige udbud.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 I medfør af en aftale indgået med forvaltningsmyndigheden modtog Svisjtjov kommune et tilskud til et projekt under det operationelle program »Regioner i udvikling« 2014-2020, der delvist blev finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

12 Med henblik på gennemførelsen af dette projekt iværksatte Svisjtjov kommune, der handlede som ordregivende myndighed i medfør af den nationale lov om offentlige udbud, en offentlig udbudsprocedure vedrørende to delkontrakter. Ved afslutningen af denne procedure blev der indgået to kontrakter med de to udvalgte økonomiske aktører, som hver havde fået tildelt en af disse delkontrakter.

13 I forbindelse med en kontrol efter en indberetning konstaterede forvaltningsmyndigheden, at den nævnte procedure var behæftet med en uregelmæssighed. Ved afgørelse af 18. februar 2022 anvendte denne myndighed følgelig en finansiel korrektion på 10% af det bevilgede tilskudsbeløb over for denne kommune.

14 Ved dom af 28. april 2022 annullerede Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo, Bulgarien), ved hvilken Svisjtjov kommune havde anlagt sag, denne afgørelse med den begrundelse, at ingen bestemmelse i den nationale lov om offentlige udbud var blevet tilsidesat, og at proceduren for indgåelse af en offentlig bygge- og anlægskontrakt derfor ikke var behæftet med en uregelmæssighed.

15 Forvaltningsmyndigheden iværksatte kassationsanke til prøvelse af denne dom ved Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien), som uden at ophæve den nævnte dom fandt, at de omtvistede faktiske omstændigheder udgjorde en anden art uregelmæssighed som følge af en tilsidesættelse af bestemmelserne i bilag 1 til bekendtgørelsen, for hvilken der var fastsat en anden sats for finansiel korrektion.

16 Efter en ny indberetning foretog forvaltningsmyndigheden en fornyet kontrol af forvaltningen af projektet, som foranledigede den til at konstatere en uregelmæssighed som følge af tilsidesættelsen af reglerne for indgåelse af offentlige kontrakter. Ved afgørelse af 14. november 2022 anvendte denne myndighed over for Svisjtjov kommune en finansiel korrektion på 5% af de støtteberettigede omkostninger i forbindelse med de to kontrakter, der var indgået med de økonomiske aktører.

17 Kommunen har anlagt sag til prøvelse af denne afgørelse ved Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo), som er den forelæggende ret.

18 Denne ret har anført, at forvaltningsmyndigheden konstaterede, at der forelå en uregelmæssighed som omhandlet i bilag 1 til bekendtgørelsen, uden at undersøge, om Unionens budget havde lidt eller kunne lide et tab, og uden at tage hensyn til betydningen af den omhandlede tilsidesættelse, idet den anvendte den tilsvarende sats for finansiel korrektion, der er fastsat i dette bilag.

19 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at selv om ZUSEFSU's artikel 70, stk. 1, nr. 9, er i overensstemmelse med artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013 for så vidt angår definitionen af begrebet uregelmæssighed, indfører ZUSEFSU's artikel 70, stk. 2, og bekendtgørelsens artikel 2 derimod i praksis »en uafkræftelig formodning om, at de tilsidesættelser af den nationale lov (herunder reglerne for indgåelse af offentlige kontrakter), der er opregnet i [denne bekendtgørelse], a priori anses for uregelmæssigheder [som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 36)], hvilket også omfatter formodningen om faktisk eller sandsynlig skade i forbindelse med disse tilsidesættelser samt formodningen om årsagssammenhæng mellem tilsidesættelsen og skaden eller risikoen for skade«.

20 Eftersom den gældende nationale lovgivning ifølge den forelæggende ret pålægger forvaltningsmyndigheden at fastsætte størrelsen af den finansielle korrektion alene på grundlag af den faste sats, der er fastsat i det ovennævnte bilag, ønsker den forelæggende ret oplyst, om en sådan lovgivning fuldt ud sikrer anvendelsen af proportionalitetsprincippet, således som det følger af artikel 143, stk. 2, i forordning nr. 1303/2013.

21 På denne baggrund har Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er en national bestemmelse såsom [ZUSEFSU's] artikel 70, stk. 2, [...], sammenholdt med [bekendtgørelsens] artikel 2, stk. 1 og 2, [...], hvorefter det i tilfælde af en [tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter] altid formodes, at der foreligger en uregelmæssighed, for så vidt angår den logiske og teleologiske fortolkning af artikel 2, nr. 36), og artikel 143, stk. 2, i [forordning nr. 1303/2013] forenelig med EU-retten?

2) Er den nationale bestemmelse i [ZUSEFSU's] artikel 70, stk. 2, [...], sammenholdt med [bekendtgørelsens] artikel 2, stk. 1 og 2, [...], under hensyntagen til nødvendigheden af at individualisere enhver konkret og specifik overtrædelse af en regel, der gælder på området for offentlige udbud, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således som det er anført i artikel 143, stk. 2, tredje punktum, i [forordning nr. 1303/2013]?«

De præjudicielle spørgsmål

22 Med de to spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 143, stk. 2, i forordning nr. 1303/2013 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter enhver tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter udgør en »uregelmæssighed« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 36), der automatisk medfører anvendelsen af en finansiel korrektion, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en på forhånd fastsat fast tabel over korrektionssatser.

23 For det første er begrebet »uregelmæssighed« defineret i artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013 som enhver overtrædelse af en EU-retlig eller national bestemmelse vedrørende denne bestemmelses anvendelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over dette budget. Eksistensen af en sådan uregelmæssighed forudsætter dermed, at tre betingelser er opfyldt, nemlig tilsidesættelse af den gældende lovgivning, at denne tilsidesættelse skyldes en økonomisk aktørs handling eller undladelse, og at der foreligger en aktuel eller potentiel skade for Unionens budget (jf. analogt dom af 1.10.2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, præmis 50 og 51, og af 8.6.2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, præmis 27 og 29).

24 Den første betingelse vedrører ikke alene tilsidesættelser af en EU-retlig bestemmelse som sådan, men ligeledes tilsidesættelser af bestemmelser i den nationale lovgivning, der finder anvendelse på de operationer, der støttes af Unionens strukturfonde, og således bidrager til at sikre gennemførelsen af EU-retten om forvaltningen af de projekter, der finansieres af disse fonde (dom af 1.10.2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, præmis 52, og af 8.6.2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, præmis 30).

25 Med hensyn til den anden betingelse, dvs. at den omhandlede uregelmæssighed udspringer af en økonomisk aktørs handling eller undladelse, definerer artikel 2, nr. 37), i forordning nr. 1303/2013 en »økonomisk aktør« som en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra fondene, med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed.

26 Den tredje betingelse kræver, at en økonomisk aktørs tilsidesættelse af den gældende lovgivning »skader eller vil kunne skade« Unionens almindelige budget. Det følger af selve ordlyden af denne forordnings artikel 2, nr. 36), og navnlig af udtrykket »vil kunne«, at selv om »uregelmæssigheden« som omhandlet i denne bestemmelse ikke kræver en påvisning af, at der består en bestemt finansiel indvirkning på Unionens budget, udgør en manglende overholdelse af de gældende regler en uregelmæssighed, for så vidt som muligheden for, at denne manglende overholdelse har haft en indvirkning på den berørte fonds budget, ikke kan udelukkes (dom af 6.12.2017, Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere, C-408/16, EU:C:2017:940, præmis 60 og 61, og af 8.6.2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, præmis 38).

27 Det følger af det ovenstående, at kun en tilsidesættelse, der »skader eller vil kunne skade« Unionens budget, kan kvalificeres som en »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013. Denne bestemmelse er derfor til hinder for, at enhver tilsidesættelse af EU-retten eller national ret, der finder anvendelse på operationer, der støttes af EU's strukturfonde, automatisk anses for at være til skade for Unionens budget eller for altid at kunne skade dette budget, uafhængigt af virkningerne af en sådan tilsidesættelse på dette budget.

28 Hvad for det andet angår fastsættelsen af størrelsen af den finansielle korrektion fremgår det af artikel 143, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1303/2013, at medlemsstaterne i første række har ansvaret for at undersøge enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder og at foretage finansielle korrektioner, der står i et rimeligt forhold til de uregelmæssigheder, der konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. Disse korrektioner består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag til det operationelle program under anvendelse af kriterier vedrørende uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for den pågældende fond.

29 Det følger i øvrigt af artikel 144, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1303/2013, at hvis Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til denne forordnings artikel 143, skal Kommissionen foretage finansielle korrektioner og annullere hele eller en del af EU-bidraget til det pågældende operationelle program baseret på konstaterede individuelle uregelmæssigheder og under hensyntagen til, om en uregelmæssighed er systembetinget. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af uregelmæssighederne med udgiftsvirkning for fondene, anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiel korrektion under overholdelse af proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til uregelmæssighedens art og betydning. Med henblik herpå kan Kommissionen fastsætte en tabel over faste korrektionssatser, der finder anvendelse på tilsidesættelser af EU-retten eller national ret, der skal kvalificeres som »uregelmæssigheder« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 2, nr. 36).

30 Det er ligeledes muligt for medlemsstaterne at fastsætte en sådan tabel over faste korrektionssatser på grundlag af artikel 143 i forordning nr. 1303/2013, sammenholdt med 120. betragtning hertil, med henblik på at sikre retssikkerhed »under overholdelse af proportionalitetsprincippet«.

31 Med henblik på at konkretisere de kriterier, der finder anvendelse på finansielle korrektioner foretaget på grundlag af en tabel over faste korrektionssatser, kan medlemsstaterne tage hensyn til et dokument som Kommissionens retningslinjer af 2019, selv om disse ikke er bindende for dem. I disse retningslinjers punkt 1.1 anbefales det, at medlemsstaternes myndigheder »anvender

de kriterier og satser for finansiel korrektion, der er fastsat i disse retningslinjer, når de korrigerer uregelmæssigheder, som deres egne tjenestegrene har konstateret« (jf. analogt dom af 8.6.2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, præmis 45).

32 Det fremgår således af de nævnte retningslinjers punkt 1.4, at når det ikke er muligt præcist at opgøre de finansielle virkninger for den pågældende kontrakt, skal der ved den i artikel 144, stk. 1, i forordning nr. 1303/2013 fastsatte anvendelse af en fast finansiel korrektionssats på 5%, 10%, 25% eller 100% ikke desto mindre tages hensyn til den konstaterede uregelmæssigheds art og betydning samt til det økonomiske tab for fondene, således at anvendelsen af en sådan sats overholder proportionalitetsprincippet (jf. analogt dom af 8.6.2023, ANAS, C-545/21, EU:C:2023:451, præmis 46).

33 Selv om det er tilladt for Kommissionen og medlemsstaterne at basere sig på en fast korrektionssats, forholder det sig ikke desto mindre således, at fastsættelsen af det endelige korrektionsbeløb, der skal anvendes, nødvendigvis indebærer en individuel og udførlig undersøgelse, som skal tage hensyn til alle de særegenheder, der kendetegner den konstaterede uregelmæssighed i forhold til de elementer, der er taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne tabel, og som kan begrunde anvendelsen af en korrektion, der er større eller tværtimod mindre (jf. i denne retning dom af 14.7.2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, C-406/14, EU:C:2016:562, præmis 48 og 49).

34 Det følger af det ovenstående, at størrelsen af en finansiel korrektion principielt ikke skal fastsættes automatisk alene på grundlag af en på forhånd fastsat tabel over faste korrektionssatser.

35 For så vidt som den forelæggende ret for det tredje er af den opfattelse, at anvendelsen af den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning i praksis svarer til, at det lægges til grund, at enhver tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter udgør en »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013, der skal sanktioneres ved automatisk anvendelse af en på forhånd fastsat fast korrektion, bemærkes, at princippet om, at national ret skal fortolkes i overensstemmelse med EU-retten, bl.a. pålægger de nationale retter at tage den nationale ret i dens helhed i betragtning og anvende fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret, for at sikre den fulde virkning af EU-retten og for at nå et resultat, der er i overensstemmelse med det, der tilsigtes med EU-retten (jf. i denne retning dom af 24.1.2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, præmis 27, og af 11.11.2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, EU:C:2015:742, præmis 34).

36 En national retsinstans kan ikke med rette antage, at det er umuligt for den at fortolke en bestemmelse i national ret i overensstemmelse med EU-retten, alene som følge af den omstændighed, at denne bestemmelse konsekvent er blevet fortolket i en retning, som ikke er forenelig med denne ret, eller er blevet anvendt således af de kompetente nationale myndigheder (jf. i denne retning dom af 19.4.2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, præmis 34, og af 4.3.2020, Telecom Italia, C-34/19, EU:C:2020:148, præmis 61).

37 Denne forpligtelse til overensstemmende fortolkning begrænses imidlertid af generelle retsprincipper, herunder retssikkerhedsprincippet, og kan ikke tjene som grundlag for en fortolkning contra legem af national ret (jf. bl.a. dom af 14.1.2014, Association de médiation sociale, C-176/12, EU:C:2014:2, præmis 39, og af 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, præmis 62).

38 Det tilkommer således for det første den forelæggende ret at undersøge, om den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning kan fortolkes således, at kun tilsidesættelser af EU-retten eller national ret, som skader eller kan skade Unionens budget, kan kvalificeres som »uregelmæssigheder« som omhandlet i artikel 2, nr. 36), i forordning nr. 1303/2013. Det påhviler for det andet den forelæggende ret at afgøre, om denne lovgivning gør det muligt at tage hensyn til navnlig uregelmæssighedens art og betydning og at anvende en »forholdsmæssig korrektion« som omhandlet i denne forordnings artikel 143, stk. 2.

39 Såfremt det måtte vise sig umuligt at anlægge en sådan overensstemmende fortolkning, skal det endvidere bemærkes, at enhver national ret inden for sin kompetence har pligt til i medfør af det i artikel 4, stk. 3, TEUF fastsatte princip om samarbejde at undlade at anvende enhver bestemmelse i national lov, der er i strid med den direkte anvendelige EU-ret, såsom bestemmelserne i en forordning, og til således at beskytte de rettigheder, som denne forordning tillægger borgerne (jf. i denne retning dom af 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, præmis 55, og af 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, præmis 31 og 63).

40 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 143, stk. 2, i forordning nr. 1303/2013 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter enhver tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter udgør en »uregelmæssighed« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 36), der automatisk medfører anvendelsen af en finansiel korrektion, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en på forhånd fastsat fast tabel over korrektionssatser.

Sagsomkostninger

41 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 143, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter enhver tilsidesættelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter udgør en »uregelmæssighed« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 36), der automatisk medfører anvendelsen af en finansiel korrektion, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en på forhånd fastsat fast tabel over korrektionssatser.

Underskrifter